

М.І. Харламов,
кандидат історичних наук,
доцент кафедри соціальних
і гуманітарних дисциплін
Національного університету
цивільного захисту України

ВПЛИВ РОДИНИ НА ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

На сучасному етапі розвитку нашого суспільства велике значення має інформація, засоби її отримання та застосування одержаних знань, набутих з різних джерел.

Інформаційний простір сьогодення є вельми різноманітним, має різні напрями, подекуди расистські та аморальні, особливо це стосується отримання інформації зі всесвітньої інформаційної мережі. Таким чином, вірний вибір інформації та її адекватне трактування має призводити до формування гармонійної, освіченої, толерантної та розвиненої молоді людини.

Цілісне сприйняття потоку інформації, її розумний аналіз, виділення першорядного та другорядного формує нормальну інформаційну культуру молоді нашого суспільства. Під інформаційною культурою розуміється систематизована сукупність знань, вмінь, навичок, що забезпечує оптимальне здійснення індивідуальної інформаційної діяльності, спрямованої на задоволення інформаційних потреб юнацтва, які виникають в ході навчальної, пізнавальної та інших видів діяльності [1, с. 1].

Відомим є той факт, що процеси первинного засвоєння інформації – «первинна соціалізація» на рівні: це «добре», це «погано» відбуваються ще у ранньому дитинстві. Батьки є головним джерелом та інтерпретатором інформації для дитини, вони ж є для неї і головним авторитетом. Родина має залишатися вже для молоді людини одним із основних джерел формування інформаційної культури.

Звичайно, слід враховувати рівень загальної культури в суспільстві та інформаційної культури, зокрема, самих батьків. Оскільки при низькому рівні культури батьків процеси передачі та

інтерпретації інформації не будуть відповідати необхідним суспільним нормам. Батьки в родині повинні вдосконалювати власний рівень інформаційної культури, слідкувати за новітніми тенденціями розвитку суспільства, новинами світу та країни, розбиратися в головних аспектах політики та економіки країни. На батьках лежить особлива відповідальність за формування інформаційної культури своїх дітей.

Однак, процес формування інформаційної культури в родині є вкрай важливим та досить складним. Може так статися, що молода людина – студент може краще розбиратися в питаннях формування інформаційної культури, знати ознаки неправдивої інформації тощо, і в такому випадку старші члени родини будуть виступати не як активні передавачі інформації, а як пасивні отримувачі знань про сучасний світ. Слід розуміти, що проблеми формування інформаційної культури в родині необхідно розглядати в кожному окремому випадку, оскільки кожна сім'я – це специфічна одиниця суспільства, що живе та розвивається за власними законами та правилами.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гончарова Л.И. Школьная библиотека: формирование информационной культуры учащихся на основе библиографической базы данных городских библиотек. <http://festival.1september.ru/articles/505421/>.

Н.П. Хоменко,
учитель української мови і літератури
КЗ «Харківська загальноосвітня школа
I-III ступенів № 175 «Кулиничівська»

НАЗВИ РОСЛИН В УКРАЇНСЬКИХ ПРИСЛІВ'ЯХ І ПРИКАЗКАХ

До неоціненних коштовностей фольклору будь-якого народу, а відтак і українського, належать прислів'я та приказки – короткі влучні вислови, які образно й лаконічно передають нащадкам висновки з життєвого досвіду багатьох поколінь предків. Істотної межі між прислів'ями та приказками не існує, а основна відмінність полягає, насамперед, у тому, що прислів'я є більш розгорнутими, ніж приказки.

Лексичний склад приказок та прислів'їв свідчить про багатство словника української мови. Розмаїття слів, велика кількість порівнянь, метафор, які вживаються в них, є доказом стилістичного багатства української мови. Найчастіше використовуються іменники з різною семантикою. Традиційно виділяють такі семантичні групи: назви рослин, тварин, природних явищ, релігійних свят, служителів культу, речей домашнього побуту, знарядь праці, страв, осіб, частин тіла, а також назви понять, які належать до сфери культури, науки і мистецтва. Чи не найбільшою з них є група назв рослин. Це зрозуміло, оскільки людина сама є часткою природи і споконвіку перебувала в тісному контакті з навколишнім світом. Звідси, очевидно, й значна кількість назв рослин у приказках та прислів'ях. Використовуючи їх, люди зіставляли, порівнювали своє життя з явищами, які спостерігали в рослинному світі.

Більшість дослідників вважають, що прислів'я і приказки належать до фразеології, адже це одна з найхарактерніших галузей мовотворчості народу. Приказки і прислів'я є самостійними закінченими творами, де кожне слово відіграє важливу роль і виражає семантичне навантаження, виразно й повно виявляються народна мудрість і дотепність, специфіка народного мислення, погляди на світ, на людське буття в усіх його незліченних виявах.